

tesi *puđrisseguer*, amb citives de 1889 i 1890 *Veu del Monts.*, *DAG.*). Eiv. *puđrilat* o *-ilac* 'fusta podrida': «yo no crec que nengú siga -fi' de tronc ni *puđrilat*: / que tots som fets d'home y dona: - per això t'han engendrat», MilàF (reco. a Eivissa, *Romllo.*, 385.29; cf. *AlcM*, però la rima assegura *-lat*), potser dissim. de **puđridat* format sobre *puđrit* amb sufix *-dat* d'abstracte; o bé alteració del ll. *putrilāgo*.

Podriment [Busa-N.]; *puđrimenta*. *Podrim*, ll. vg. **PUTRĪMEN*, -INIS (o **PUTRĒMEN*, cf. gall. *podremia*, ast. i gall. *puđrén*, sard. *puđrimine*, alteracions del llatí *PUTRĒDO*, -ĒDĪNIS, d'om derivat *puđrimener* [c. 1400]: «tantost que l'esperit n'és fora, retorna lo cors en sa pols e en son *puđrimener* acustumat», Bernat Oliver (*Excitatori*, *NCL.*, 95), gascó ant. **poirimēer* > aran. *puđrimé* 'massa podrida de la fusta d'un arbre' (1930); 'massa de fang pudent': «hagués caigut a tot aquell *puđrimener* del carrer i les roderes», Baró de Maldà (*Coll. B. V.*, 115). Fins avui segueix essent la forma del cat. central i general; els valencians ho trivialitzen com *puđrimer* (EnrValor, c. 1950), com ho trobem ja en StVicentF: amb la imatge dels sepulcres blancs: «moniment és persona peccadora, cuberta de *puđrimer* de peccats», *Quar.*, 207.166; i en Ant. Canals: «yo-m deĝ corrompre, axí, com a *puđrimer*, e ésser destrohit ---» (*Carta a sa germana*, *CoDoACA*, 637.17); però *puđrimener* en l'*Espill de Consciència*, text eiximenià de c. 1400, p. p. EmCasanova (Univ. Val., Bna. 1981, pp. 17 i 22, n. 23). *Podrimasser*.

Repodrir; *repodrit*; *repodriment*.

Del ll. *PŪTER*, -RIS, 'puđrit', de la mateixa arrel que *PUTRĒRE* provenen el cast. ant. i dial. i gall. ant. [segle XIII] i mod. *puđre* de primer 'puđrit (home, dent, arbre)', després 'puđrimener, pus' [c. 1335], *DECH* iv, 673b7-20, també conegut en parlars nostres val. a l'Alt Aragó, i amb rastre toponímic pirinenc: «voldrie haver un ventre tamany com un bou, per tal que pugue sadollar de aquell *puđre* de luxúria», StVicentF (*Serm.* II, 185.6).

Aguas potres, arcaisme pirinenc: 'les aigües brutes que es formen en els camins quan s'hi desfà la neu que els cobria' Vall de Broto (Bergua: A. Satué, 1970 ---); a Plan de Gistau *aguas potras* id., *BDC* xxiv, 178. El nom de lloc *Tinyapotra*, a les bosquíries pallareses (Espot, 1964), que evidentment conté el neutre plural ll. *TIGNA* 'tronquets' (cf. *tenyat*, *teny*) condueix a admetre que aquí es tracta del neutre *TIGNA PŪTRĪA* 'troncs puđrits, puđrimener de llenya'. A Benasc «reición caída la nieve --- al pisar sobre ella se forman baches u hoyos --- inundados de agua: *Les carreves són pllenes de aiguapoldros*» (Ferraz), on la *l*, més aviat que per l'encontre de -D- + -TR- (amb metàtesi) en *PUTRIDUS*, -AS, es deurà a contaminació amb *pols*, *pólvores* (fr. *poudre*): perquè allí també s'hi conserva la forma no contaminada: «*aiguapotros*: barrizales de nieve acuosa», ex.: «ta quan iei *aguapotros* son buenas les galoches» (Ballarín, pp. 28, 208).

Potrecal «aguanieve» a Bonansa (Haensch, *Arch. Fil. Arag.* xi, 195ss.). *Potricacho* «trozo de madera ya podrido» a Bielsa (Badia, *H. d. Bielsa*).

Mots savis: *Pútrid* [Belv., -do]; Costa i Ll., *Horacianes*: «aquella ciutat opulenta, que podia ésser paradís de bellesa, --- era lletja, --- besada per la mar glauca i *pútrida* del seu port, farcida de misèries ---», «troba consol en la floridura *pútrida* ---», Coromines (*Jn. Apòstol* II, 49; *O. C.*, 577a46).

Subst. f.: *pútrida* 'mena de febre' mall. (*La Roqueta, AlcM*) «la nova que Mn. Font estava gravíssim d'una *pútrida* i que l'havien viaticat», *BDLC* vi, 75; però també era usual a la ruralia del Princ. (reports mèdics i municipals: «país sa, fora d'algunes *pútrides* ---»); *putridesa*; *putridita*. *Putredinal*. *Putrescent*; *putrescible*, -*ibilitat*; *imputrescible*, -*cibilitat*.

CPT.: *Putrefer*. *Putrefacte* [fi S. xv, Albert el Gran], ll. *putrefactus*, part. de *putrefacere* 'fer puđrir'; en el parlar dels cenacles barcelonins del S. xix i princ. xx, s'usava familiarment per ponderar la lleugeresa moral i social d'un home: «aquell *putrefacte* d'en ---»; «féu seguir a empentes la Lluïsa fins a la cambra --- i allí --- li preguntà què significaven aquells xiscles, on l'havia presigada el *putrefacte* del Doctor [Alfarràs], quants dies l'havia rebut ---», Coromines (*Pigmalió*, *O. C.*, 199.35). *Putrefacció* [Llull]: «a un hom savi demanà un hom foll si Déus és en infern, ni en los locs qui són immondes, hon sta *putrefacció* e pudor ---», *Merav.*; «no ulbidem la corrupció ni la *putrefacció* de nostre cors, per ço que hajam humiliat ---», *Blanq.* (*NCL.* I, 192.25); «en quant al terreno de Albons és --- malsà en temps de arrossos, per la *putrefacció* de les aigües embassades en lo estiu», B. de Maldà (*Excurs.*, p. 128); amb variants *puđrif-*, *puđrif-*. *Putrefactible*. *Putrefactiu* [Lab. 1840]. *Putrefactor*. *Putrificar* [Llull].

POETA, pres del ll. *poëta* id., i aquest, del grec *ποιητής* 'faedor', 'creador', 'autor', 'poeta', derivat de *ποιέω* 'jo faig'. □ 1.^a doc.: fi S. XIII, *VidesR*.

«Eu són Caterina --- que són noyrida així com tu veus --- e són venguda al meu Se<n>yor J. Crist --- prec-te, emperador, que no-t leys vèncer a la tua ira, car --- axí o diu lo *poeta*: que si tu-t regeys per ton coratge, seràs rey, e si-t regeys per cors, seràs ser<v>», *VidesR*, fº 240v2: «Deya aquell gran *poeta* Lucanus, en un seu tractat que fa, de pendre muŀler ---», «*Juvenalis poeta*», «la donzella --- diu lo dit *poeta* A. Gelli, deu haver l'uyll fort honest», Eiximenis, *Dones*, fº 27v2, fi del cap. 56, cap. 29 (són els pasatges on hi ha prosificacions, *EntreDL* I, 184, 185, 190). «Sàpies que los prínceps de infern --- són demonis --- los philòsoffs e *poetas* gentils han axí nomenats los demonis dessús dits, e no sens gran causa --- apella-ls tu com te volràs --- no-ls nomenaràs --- tant pròpiament com han los philòsoffs e *poetas*, dessús dits», *BMetge* (*Somni* III, *Riq.*, 277.27ss.). És clar que essent bàsiques sobre això per a tot el món medieval i modern les idees del gran filòsof i cantor, també ens interessa el treball d'A. Schiaffini, *Poësis e poëta in Dante* (*Studia Phil. et litt. in honorem L. Spitzer*, 1960, 379-89).

60 DERIV.: *Poetada*. *Poetar* (*Curial*). *Poetastre*, ll.